

[Alfred Jensen.]

som et udvalg, der arbejdede med de bymæssige bebyggelser under besættelsen, kom frem til, nemlig at jorden i de pågældende områder burde være kommunens eje. Jeg har også den opfattelse, at det vil være det rimeligste, om man skred til en sådan reform. Derved sikrede man en fornuftig byggeplan, en fornuftig fordeling af erhvervs- og boligbyggeri og tilstrækkelige friarealer. Jeg kan godt se de besværligheder, ministeren kan have med at opfylde mine og min gruppes ønsker, men spørgsmålet er, om man, når man ikke vil gå så langt med hensyn til udstykningen, så alligevel ikke er stoppet for hurtigt op.

Det forekommer mig, at alle erfaringer siger os, at hvor man vil gå til udstykning — jeg tænker på private, skal vi sige spekulanters udstykning — bør der stilles større krav end dem, jeg forstår der stilles her, og som jeg kan læse ud af paragrafferne. Efter vor opfattelse burde man forlange, at hvor der er tale om udstykning med byggeri for øje, må grundene gøres byggemodne, d. v. s. at vej anlæg, kloakering og vandledningsarbejder, der er mulighed for at udføre, må bringes til udførelse. Det er nemlig helt urimeligt, således som man ser det rundt omkring i yderkvarterer af byerne, at der foretages udstykning, og at folk bygger — mange gange af nød og betryk — hvor der hverken er veje, kloaker eller rendestene. Det hele flyder faktisk, og det kan måske gå om sommeren, men om vinteren går det ikke. Derfor forekommer det mig, at vi bør gå videre på dette område og forlange, at hvor der foretages udstykning, gøres grundene byggeklare. Det ville betyde en besparelse for de stakkels mennesker, der lokkes ud en dejlig sommerdag for at se på en grund med byggeri for øje, og som så senere opdager, hvor besværligt det egentlig er at realisere de planer, de fik den dag, de sagde ja til at købe grunden. Jeg synes, der er en mangel her.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp mente, at friarealerne var ved at blive for store. Ja, der kan naturligvis være undtagelser, men stort set er det ikke min opfattelse, at friarealerne er ved at blive for omfattende. Tværtimod, når jeg ser på det byggeri, der er foregået i de sidste 10-15 år,

spørger jeg mig selv, om man egentlig er tilstrækkelig forudseende, om man i tilstrækkelig grad regner med både det ene og det andet. Mange steder ser man, at det er så som så med tilstrækkeligheden af friarealer.

Dernæst vil jeg også gerne sige, at det er et spørgsmål, om ikke den begrænsede støtte, der efterhånden gives til boligbyggeriet, betyder, at man skraber mere og mere af de boliger, der opføres. Der skal egentlig ikke noget særlig vågent eller sagkyndigt øje til for at se, at vi nogle steder er kommet så langt ned, så hvis vi ikke hurtigst muligt vender om, vil vi opføre slumkvarterer, og det er jo ikke tanken med en moderne bygge Lovgivning og med moderne boligbyggeri, at vi skal bygge sådanne boliger, at vi, når der er gået 10-15 år, må beklage, at vi ikke stillede større krav til dem. Derfor tror jeg nok, at man også skal være opmærksom på den side af sagen, når udvalget behandler det foreliggende lovforslag.

Jeg har kigget lidt på det forslag til vedtægter, som det af ministeriet nedsatte udvalg har udarbejdet, og med al respekt for de saglige ting, der er deri, kunne jeg komme med adskillige indvendinger. Det er meget godt at skrive, men der er visse af de ting, der er skrevet deri, der ikke kan og ikke vil blive efterlevet i praksis, fordi de slet ikke svarer til livets forhold og krav. På andre områder kunne der måske nok være stillet større krav. Jeg tænker her på kravene angående byggeriets soliditet. Der er jo meget spekulationsbyggeri, meget elendigt byggeri. Man ville forsværge, at nyt byggeri kunne laves så dårligt, selv hvor der er offentligt tilsyn, men sådan er forholdet jo, og jeg ved ikke, hvordan man kan komme det til livs, om man kan gøre det ved at stramme bestemmelserne i lovgivningen, i vedtægterne og i instrukserne til tilsynsmyndighederne.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger her. Jeg kunne naturligvis også fremsætte bemærkninger til andre af lovforslagets paragraffer, men jeg tror, det, jeg her har sagt, er tilstrækkeligt til at antyde, at vi ønsker en stramning af lovgivningen på en lang række områder, at vi ønsker, at formålet med denne lov, at sikre,